

N^o =

246.

S O B O T A.

16 Października 1820 r.

C Z Y L I

W I A D O M O Ś C I W O J E N N E.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. z Warszawy. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy.

W I A D O M O Ś C I K R A I O W E.

z Petersburga, 16 Października.

Pozawczora 14 b. m. obchodziła stolica tu-
teysza rocznicę urodzenia N. Cesarzowej Ma-
ryi. O godzinie 11 z rana odprawiono się uro-
czyste nabożeństwo w kościele Katedralnym
Panny Maryi Kazańskiej, gdzie najprzewiele-
bniejszy Metropolita Michał mszą wielką cele-
brował. Najjaśniejsza Cesarzowa Maryia ba-
wi jeszcze w jednej z letnich rezydencji, w Gat-
czynie, tam więc jeszcze w wilią uroczystości
udały się osoby mające wstęp u dworu, ró-
wnie też Ministrowie i posłowie zagraniczni
dla złożenia Najjaśniejszej solenizantce po-
powinśzowania. W stolicy tutejszej przez ca-
ły ten dzień uroczysty bito w dzwony, a wie-
czorem oświecono miasto.

Tegoż dnia w wieczor na rzecz Inwali-
dów dana była wielka maskarada, w salach
wielkiego teatru, na której kilkanaście ty-
sięcy znajdowało się osób i wiele pięknych
masek.

K R Ó L E S T W O P O L S K I E.

Seym Królestwa Polskiego.

Posiedzenie dnia 7 Października.

Izba Poselska.

(Dokończenie.)

JW. Marszałek jako Poseł Biebrzańki wy-
nurzył także zdanie swoje stosowne do prze-
dmiotu. Trudno, mówił, walczyć z precyzjami
do zapewnienia biegu sprawiedliwości dążące-
mi. Sprawiedliwość oddania co jest cudzemu,
jest pierwszą, ale nie trzeba położenia kraju
spuszczać z oka. Zważywszy klęski kraju, oka-
zuje się potrzeba zabezpieczenia mieszkańców
od ostatniego upadku. Przedłużenie Moratory-
um zasadnego nie stanowi skutku; wynika po-
trzeba jeszcze systemu kredytowego wiele
ściąga się warunków. Teraz radził JW. Mar-
szałek przyjąć projekt o Moratorium, bo ina-
czej nastąpiłaby bezcenna sprzedaż wszystkich
własności, która dogodziłaby tylko kapitali-
stom. W końcu uznał artykuł ostatni za nie-
zaspokalający.

JW. Radca Stanu *Kalinowski*, odpowiadając na głos Kaliskiego starał się ostatni punkt projektu wyjaśnić.

JW. *Łabęcki*, Deputowany Cyrkułu IV M. S. *Warszawy*, twierdził, iż nie jest zdania, żeby Izbowi Sejmowym dla tego, że im służy moc przyjmowania projektów, służyła także wolność znoszenia praw przez nie przyjętych i przez Monarchę sankcjonowanych; dla tego nie można zmieniać tego, co się na ostatnim Sejmie narodowi uroczystie zapewniło, w artykule zgim dekretu N. Pana roku 1818 zabraniałym dalszego od końca roku 1820 przedłużenia Moratorium. Namienił Reprezentant co do projektu o exdywizyi, że ten był niedogodny i dobry tylko dla lichwiarzy i niszczyli. Wykazał, że u nas jest dobrodziejstwo, którego inne prawodawstwa nie mają, to jest, że dobra niżej $\frac{2}{3}$ wartości sprzedane być nie mogą; zwrócił uwagę na uzupełnienie artykułu 1,244 Kodexu Cywilnego i wyraził, że nie jest stan taki ani dłużników, ani wierzycieli, ani rygoru, iaki niektórzy byź uznają, i że dla tego przedłużeniu Moratorium jest przeciwny.

Tu JW. Marszałek do zdania swego powrotnie niektóre dodał objaśnienia.

JW. *Grabowski*, Poseł Węgrowski, oznajmił, że przed projektem o Moratorium Sejm trudnić się winien innemi projektami pod jego attribucyie należącemi; mówił, że Moratorium nie urodziło się w sprawiedliwości, ani w prawodawctwie, ale w nieszczęśliwych czasach wojennych; okazał, że przepis ostatni projektu zrodzi tylko niezmierną ilość sporów między dłużnikami a wierzycielami; był przeciw projektowi.

JW. *Łętowski*, Deputowany Stobnicki, mówił, że Moratorium nie obiecuje mu żadnych dobrych skutków, i że go iako lekarstwa wtedy tylko używać trzeba, gdy nie masz innych.

JW. *Krasieński*, Poseł Przasnyski, z zasady, że majątki prywatne stanowią bogactwo ogólne; wyprowadził potrzebę starania się o dobry stan tychże majątków. Uważał, że złe skutki z zaprowadzenia Moratorium wypływają dla wierzycieli, ale między temi uznał klasę takich, którzy wśród klęsk kraju pożyczając kapitałów nieiako z iego nieszczęść korzystali. Okazał daley mówca potrzebę banku i kassy kredytowej i uznał projekt za zgodny z sprawiedliwością i bezpieczeństwem wierzycieli.

JW. *Biernacki*, Deputowany Wieluński, dowodził, że nie bardzo korzystne skutki okaza-

ły się z zniesienia Moratorium w krajach ościennych, a mianowicie w W. X. Poznańskim, gdzie Moratorium od 2 lat nie masz. Uważał Moratorium za środek wybawiający od pieni, bo zniesienie go nie pomnoży pieniędzy. Oświadczył się za zaprowadzeniem systemu kredytowego, ale do tego uznał, że wprzód potrzebne jest zupełne ustalenie xiąg hipotecznych.

JW. *Kaczkowski*, Deputowany z *Piotrkowa* wyraził, że projekt dwom ulega zarzutom: rwszy że wbrew konstytucyi ścieśnienia rozrządzałość własności prywatnej; zgi że uwłacza wierze publicznej.

JW. *Szymczykiewicz*, Poseł Lelowski, odwołał się do zdania Posła Kaliskiego i uważał wątpliwość w trzecim punkcie projektu.

JW. *Linde*, Deputowany Cyrkułu 3go M. S. *Warszawy*, oświadczył, że porządek obrad stoi na Statucie Organicznym, że projekt przed dyskusyją powinien być udzielony Izbie, a właśnie projekt obecny na kilka minut przed posiedzeniem dopiero odebrał. Jest on (mówił) krótki, ale nader ważny. Moratorium od roku 1815 opiekowało się samemi dłużnikami, a nic nie zrobiło dla wierzycieli, którzy często nie mieli pieniędzy wystarczających na ich potrzeby, gdy tymczasem ich dłużnicy w zamożności i nie ledwo w zbytkach pędzili życie. Urosła opinia powszechna (mówił daley) wystawiająca sobie nieiako dwa przeciwne wojska, wierzycieli czekających chwili ataku, i dłużników nieszczęśliwych. To wyobrażenie jest mylne; tak dłużnicy iako i wierzyciele łączą się między sobą pewnym łańcuchem, bo często dłużnik iednego jest wierzycielem drugiego i nawzajem. — Uważał mówca, że przedłużenie Moratorium, przedłużyłoby tylko stan nasz opłakany i zatamowałoby niepodległość sądownictwa. Zwrócił uwagę Izby na tę moralną filozofa Rzymskiego zasadę: *Nil utile nisi quod honestum*. Radził zatem, aby ustało Moratorium tak dla prywatnych, iak dla rządu. — Uważał daley, że w projekt wieszane zostały stosunki polityczne, że nie zrobiono w projekcie wyraźney wzmianki o wierzitelnościach Pruskich, ale rozciągniono Moratorium do wszelkich długów. Rzucił na końcu uwagę, że święta sprawiedliwość zastąpić może wprowadzenie banków kredytowych.

JW. Radca Stanu *Kalinowski*, odpowiadając na głos poprzedni, wyraził naprzód, że projekt jest wniesiony w porządku Statutu, bo nie

przychodzi jako nowy zupełnie projekt do prawa, ale przychodzi jako projekt, który Komisyyie w miejsce projektu o eksekucyi podały i rozbrajały; jest to zatem projekt w zastępstwie podany. Nareszcie broniąc potrzeby Moratorium, mówił, że to koniecznie wprowadzone być powinno dla ochronienia $\frac{1}{3}$ części wartości dóbr dłużników.

JW. *Kapica*, Deputowany Łomżyński, odwołał się do zdań przeciw projektowi. Uważał także dwie klasy dłużników, jedną procent płaćącą, a drugą procent nie płaćącą, okazując, że tak dla pierwszych, jak i drugich, Moratorium korzyści nie przyniesie. Mówił, że Rada Stanu miała na celu zaradzić temu żeby za granicę pieniądze nie wyszły, ale owszem wyjdą wszystkie; dalej uważał, że projekt nic nie mówi o procentach po roku 1815 wzrosłych; zwrócił nareszcie uwagę na punkt ostatni i sądził, że dla dokładności jego, należałoby dodać, że dłużnik czwartą część wypowiedzianą oddać powinien; o czelu nie namieniono. Był zresztą przeciwko projektowi.

JW. *Bronikowski*, Poseł Koniński, mówił, że jeszcze na przeszłym Sejmie nie od Moratorium, ale od zaprowadzenia Banku zacząć należało; równie trzeba mieć wzgląd na dłużników jako i na wierzycieli, których cierpliwość jest wyczerpana. Rok jeden (dodał) nie wiele pomoże, owszem ukołyszje ducha dłużnika zamiast go ocucić. W końcu uznał ostatni punkt za niedokładny.

JW. *X. Wierzbowski*, Deputowany z Okręgu Płockiego, rzekł, że podług sprawiedliwości sądzili ci, co się oświadczyli przeciwko Moratorium. Lecz dla braku doskonałości ludzkiej, trzeba czasem poświęcić bardzo wiele potrzebie. Ubolewać należy nad tem, że kapitaliści doznają zawodu; lecz wiadomo w jakiej epoce pożyczali pieniędzy i jaki smutny byłby stan dłużników teraz, gdyby Moratorium było zniesione. Lepiej zatem przedłużyć Moratorium, które jest *malum sed necessarium*, niż znosząc go sprawić zawód tak wierzycielom jak dłużnikom. Co do uwag nad ostatnim punktem zgodził się z Posłem Kaliskim, był jednak za projektem.

JW. *Marszałek* uważając, że w bardzo wielu głosach słyszeć się dała chęć poprawienia punktu ostatniego projektu, zapytał się Rady Stanu czyli nie zechce odłożyć dalszej dyskusyi i punkt ostatni podług uwag Izby sprostować.

JW. *Kalinowski*, powtórzył, że projekt ten jest tylko czasowy i że na przyszłym Sejmie Rada Stanu stanowcze środki przedstawi. Wyraził, że uwagi nad ostatnim punktem wyjaśnią się przez wyraz *rocznie* i zostawił projekt decyzji.

JW. *Krysiński* zrobił główną uwagę, że dwie są klasy oświadczaających się przeciw projektowi; jedna tych, którzy bezwarunkowo mu są przeciwni ze względu na niedokładność ostatniego punktu. Ze zaś, mówił dalej, artykuł ten, jak się okazuje z głosu Rady Stanu, odmienionym nie będzie, obie klasy już teraz jedną, przeciwko projektowi składają. Zresztą powtórzył, że ten artykuł jest najnieokładniejszy i najmniejszy, bo w nim nie masz wzmianki o zapłaceniu, i niewiadomo jak się czwarta część rachuje, i kiedy inne $\frac{1}{3}$ części wypłacone zostaną.

JW. *Kalinowski* odpowiadając na głos powyższy, oznaymił, że nie idzie tu o oznaczenie wszystkich terminów opłaty kapitału, gdyż na przyszłym sejmie stanowcze środki będą wniesione.

JW. *Niemoiewski*, Poseł Kaliski, odwołując się do myśli JW. *Krysińskiego*, oznaymił, że jest warunkowo za projektem, i że niedokładności artykułu nie trzeba zostawiać dla tego, że Rada Stanu na przyszłym Sejmie stanowcze przyniesie środki, bo bydź może, że Sejm za dwa lata dla wojen lub innych przyczyn zwołanym nie będzie, a wtedy zostanie największa niepewność dla Sądów.

JW. *Wysocki*, deputowany Mławski, radził zaprowadzenie banku na wzór Berlińskiego, który że jeszcze u nas nie istnieje, przeto projekt obecny tymczasowo przyjęty bydź może.

JW. *Walchnowski*, Poseł Szydłowski, uważał Moratorium za środek zaradczy, punkt ostatni zganił i oświadczył, że będzie za projektem, gdy ten punkt poprawionym zostanie.

JW. *Komorowski*, Poseł Kielecki, uważał środek ten za zachowawczy dla dłużników, radził ufać przyrzeczeniom Rady Stanu, okazał, że przez przyjęcie tego projektu nie tracą wierzyciele, a zasłoni się stan szanowny posiadaczów ziemi największej cierpiących.

JW. *Kołodowski*, Deputowany Radomski, uważał projekt za przeciwny artykułowi 120 konstytucyi, sprawiedliwości i prawom, oświadczaając się przeciw niemu.

JW. *Chodkiewicz*, Deputowany Sandomierski, dla dwóch przyczyn był przeciwko projektowi: 1) że jest wewnątrznie przekonany, iż projekt

ten nie jest i nie może być uważany za zaradczy; 2) że na przyszłym Sejmie prawo przeciwne było ustanowione, które obalać nie zgadza się z godnością Izby. Prosił Marszałka o zamknięcie dyskusyi.

JW. *Ratomski*, Poseł *Hrubieszowski*, robił uwagi nad szczegółowymi punktami projektu.

JW. *Jakubowski*, uznał projekt za przeciwny artykułowi 26 konstytucyi i przyrzeczeniom Izby w roku 1818 uczynionym, oświadczył, że nie trzeba tak bardzo obstawiać za dłużnikami, bo wielu na zbytkach i rozpuszcie strwoniwszy pożyczone kapitały, w nędzę dla tego popadło. Był przeciw projektowi.

JW. *Dembuński*, Poseł *Szkalmierski*, mówił, że Moratorium nie pomaga, że owszem przez nie kapitały znikają z kraju, za granicą szukając życia, a prócz tego gospodarstwo w dobrym być stanie nie może, bo właściciele płaci wiele procentów.

JW. *Nowakowski*, Poseł *Tarnogrodzki*, mówił, że między wierzycielami są tacy, którzy mają pretensye do Rządu, że zatem podniesienie kredytu jest potrzebne.

JW. *Faltz*, Deputowany *Kaliński*, wykazał punkt ostatni, jako zupełnie jasny, bo projekt nie miał na celu stanowić o innych $\frac{3}{4}$ częściach kapitału, tylko o $\frac{1}{4}$. Atoli między artykułem pierwszym i trzecim znalazł zupełną antynomiją. Prócz tego, aby projekt ten można było przyjąć, wniósł naprzód te pytania do rozwiązania: czy Sejm za dwa lata będzie zwołany? czy projekt obiecany będzie od Króla wniesionym do Izby, który sam ma inicjatywę prawa, i czy nareszcie wniesiony projekt będzie przyjęty? a jeśli jeden z tych warunków dopełnionym nie zostanie, nie będzie wiadomo kiedy $\frac{3}{4}$ części długu zapłacone być mają. Był przeciw projektowi.

JW. *Pleiewski*, Deputowany *Gostyński*, wyraził, że przedłużenie Moratorium nie pomoże nic odłożonym, że wystawi tylko kraj na straty, przedłuży exystencyją dóbr zadłużonych w rękach dłużników, tymczasem zaś upadnie zaufanie, i kredyt; nad wszelkie zaradcze środki korzystniejsze jest zapewnienie wierzycielom wypłaty na terminie. Był przeciwny projektowi.

JW. *Podoski*, Poseł *Lipnoski*, wyraził, że Moratorium nie powinno się tyczyć wierzycieli krajowych, tylko wierzycieli zagranicznych.

JW. Marszałek uczynił jeszcze kilka uwag o bieżącej materyi, jako to: że ani systemat kredytowy, ani bank żaden nie zastąpi bankrutów od upadku. Wezwany nareszcie od JW. Radyce Stanu *Kalinowskiego* udzielił mu głos ostatecznie.

JW. Radca Stanu ogłosił Izbie, że chcąc dogodzić troskliwości Izby o $\frac{3}{4}$ części kapitału hypotekowanego, Rada Stanu za najłaskawszym zezwoleniem N. Pana udzielonem w tej chwili, przedstawia Izbie ostatni punkt projektu poprawiony w sposób iak następuje:

Po upłynieniu terminu dnia 24 Grudnia 1821 r. wolno będzie wierzycielom wypowiedzieć corocznie jedną czwartą część kapitału pierwsiotkowo zahypotekowanego.

Tro ożnaimiwszy wezwał JW. Marszałka, aby przystąpił do kreskowania.

Po odbytem obliczeniu głosów przez JW. Marszałka, Sekretarza i czterech najstarszych wiekiem Assessórow, JW. Marszałek ogłosił imieniem Izby, że projekt do prawa o Moratorium większością zdań 66 przeciwko 51 przyjęty został w Izbie Poselskiej. Zalecając nareszcie Sekretarzowi Seymowemu transmissyją przyjętego projektu do Senatu, posiedzenie Izby do dnia następującego odłożył.

Sessyia dnia tego trwała w Izbie Poselskiej od godziny iotey rano, do wpół do 6tej w wieczor.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Gros-Beereu, 9 Października.

Sławna przez wypadki wojenne wieś tuteysza nową szcudrobliwością N. Pańa ozdobioną została pięknym kościołem zbudowanym w wybornym guscie gotyckim. Wezora właśnie ta świątynia została poświęconą i pierwsze w niej odbyło się nabożeństwo. Pozawczora sam Król JMŚc uszczęśliwił mieszkańców tuteyszych swoją bytnością i oglądając budowę pomienionego kościoła oświadczył zadowolenie, po czem zabawiwszy czas nieiaki w plebanii, w dalszą puseił się drogę.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.